Zaterdag, 29 December 1838. No. 150.

VLISSINGSCHE COURANT.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den* 28 *December*. Op den 31 December 1837 waren er 1620 primitive deelgeregtigden tot het fonds, tot aanbouwing en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden, als 1369 verminkten, 242 nagebleven en 9 kinderen, [illegible] van 21, in vergelijking van het aletgetal van [illegible] jaar. In de eerste zes maanden van het jaar 1838 [illegible] vervulling der opengevallene plaatsen weder aangenomen [illegible] deelgeregtigden. — Van de verminkten uit oorlogen, vóór 1813 [illegible] zijn, in het jaar 1837, afgevallen 11 personen, zijnde [illegible] dan in 1836. — Het getal der deelgeregtigden uit den [illegible] met België, beliep 652 verminkten, 245 nagebleven, en [illegible] te zamen 897; terwijl, in de eerste 6 maanden van [illegible] dit getal nog is vermeerderd met 11 verminkten en 2 nagebleven.

Het getal Invaliden, in het Invalidenhuis te Leijden, bedroeg [illegible] 31 December 1837, 117 man; in den loop van het jaar zijn [illegible] vervolgens 135 manschappen in het gesticht verzorgd geworden, zijnde er 10 opgenomen, 7 ontslagen en 11 overleden. Onder [illegible] het biervoren opgegeven aanwezige getal bevinden zich 16 uit [illegible] oorlogen en 14 uit den laatsten strijd; er bevinden zich [illegible] het gesticht 23 volslagen blinden; ook heeft men dit jaar een' [illegible] stukkige, die, door het afgaan van een stuk geschut, beide [illegible] verloren heeft, opgenomen. Over het gedrag der Invalidenwordt met lof gesproken.

— Tot Ontvanger der registratie is alhier benoemd, de Heer [illegible] *C. van de Watering*, thans te Woerden; en als zoodanig [illegible] Emerongen, de Heer Mr. *W. J.* baron *van Reede van Oudaan*, thans alhier.

— Bij de besloten rivieren, is er van Scheveningen gelegen[illegible], om goederen naar Zeeland, Frankrijk of Engeland te verzenden; tot dat einde heeft de Heer *P. Varkevisser* 12 zijner [illegible] uitgegeven, ieder groot 12 à 14 lasten, zeilree.

— Bij Koninklijk besluit zijn eenige doelmatige veranderingen gebragt in de groote kleeding en kleine equipementstukken [illegible] onder-officieren en manschappen, tot het corps Mariniers behoorende. Daarbij is bepaald: *a* met betrekking tot de groote kleeding: dat in plaats van den rooden kraag op het vest met mouwen, [illegible] een blaauwen kraag met roode gulp zal worden geplaatst; [illegible] de met karsaai overtrokken knoopen aan de peijekkers [illegible] groote koperen ankerknoopen zullen worden vervangen, en [illegible] 12 knoopen van voren (6 ter wederzijde) en 2 op de toile, [illegible] twee middelsoorten knoopen op de schouderlappen, zoo [illegible], dat in plaats van de blaauwe sluitgulp op den kraag een [illegible]kensche gulp, even als op het vest, zal worden geplaatst; [illegible] met betrekking tot de kleine equipementstukken 1°. dat [illegible] de kwartiermutsen half lederen stormbandjes, met koperen gesp[illegible] zullen worden aangebragt, in navolging van hetgeen bij de [illegible]rie plaats heeft; 2°. dat de lederen stropdassen door zwart[illegible]sche stropdassen zullen worden vervangen; en 3°. dat op de [illegible]ne wijze zullen worden aangekocht en in het magazijn van [illegible] corps in bewaring genomen een naar gelang der behoefte ge[illegible]aam getal linnen schoenzakjes, kleederkloppers en houten knoo[illegible]ren, en zulks zoo als voor de landmagt is bepaald, ter [illegible]kking van eerste uitrusting en als vernieuwing op reserve.

— De schout bij nacht *E. Lucas*, door Z. M. den Koning [illegible]end tot Kommandant van Zr. Ms. Eskader in Oost-Indië, [illegible] dien Vlag Officier tevens het militair beheer der kolo[illegible] marine opgedragen zijnde, onder den titel van Inspecteur [illegible] Marine, zoo is het bevel over 's Konings militaire zeemagt [illegible] Nederlandsch Indië, door welgemelden Schout bij Nacht, [illegible]mandant en Inspecteur der Marine overgenomen; voor zoo [illegible] betreft het Nederlandsch Eskader, uit handen van den Kom[illegible]dant ad interim van hetzelve, den Kapitein ter zee *Koop*[illegible], en voor zoo veel aangaat de koloniale marine, uit handen [illegible] den Hoofd-administrateur der Marine, *Ruloff's*, welke daar[illegible] tijdelijk was belast.

Overeenkomstig het alverder door Z. M. bepaalde, blijft het [illegible]ministratief gedeelte van de koloniale zeemagt, op denzelfden [illegible] als thans, onder het beheer van den Hoofd administrateur [illegible] Marine, doch mede onder het toezigt van den Kommandant [illegible]ecteur.

[illegible]delijk is nog, ter gelegenheid van het vertrek naar het [illegible]land van den Kapitein ter zee *Koopman* voornoemd, aan [illegible]lven de hoogste tevredenheid van den Gouverneur Generaal [illegible] gemaakt, over de wijze waarop hij zich in het alge[illegible], van zijne dienstpligten, gedurende zijn aanwezen in deze [illegible]ten, gekweten heeft. (*Javasche Courant.*)

— De Gouverneur-Generaal van Britsch-Indië heeft aan Per[illegible] definitief den oorlog verklaard, en alle troepen derwaarts [illegible]

— De drie Noordsche Mogendheden hebben dezer dagen aan [illegible] Belgische Gouvernement verscheiden nota's gezonden, die in [illegible]lden geest gesteld zijn als de Engelsche nota.

— GRAVENHAGE, *den* 23 *December*. Heden is bij de Ge[illegible]ders van *Lier*, alhier, naar aanleiding van de Brusselsche bankbuik, eene spotprent op de mannen der Belgische revolutie in het licht verschenen, en voor den prijs van 50 Ct. aan het volk van Nederland te koop aangeboden. Op deze spotprent is de vergenheid en woede der slagtoffers van deze financiele ramp, de nieuwe bedroevende vrucht van den glorieusen opstand, treffen voorgesteld, terwijl men twee der bankdirecteuren, *De Brouckere* en den Graaf *De Vilain XIV.*, den eenen als den *Quichote* en den anderen als *Sancho Pancho*, in de belagchelijkstehouding met lossen teugel eenen weg ziet inslaan, welke, bijker eenen mijlpaal, naar Luxemburg leidt, om aldaar hunnen hoenmoed in volle glorie ten toon te spreiden, na alvorens zij met welgevulde geldzakken beladen, en eene menigte van bankbilletten overal in hunne kleederen gepakt te hebben, zoodat zij de hoed van *De Brouckere* hem van het hoofd vliegt, waardoor hm een gedeelte der bankbilletten ontsnapt. De geheele karikatur prijkt met het volgende opschrift, hetwelk door de dubbelsnige beteekenis van het woord *volent* iets bijzonders pikant heeft: DE BROUCKERE *l'homme monnoie et le Vilain* COMTE *quatorze fois vilain*, VOLENT... *a la defense du* LUXEMBOURG.

— en vernemt dat, ook na het in werking komen van art. 417 van het burgerlijk wetboek, nog geheel behoort te worden nageleid het bepaalde bij Koninklijk besluit van den 31 Julij 1838, dat de ambtenaren van den burgerlijken stand, in het geheel Rijk, zullen gehouden zijn, om van alle sterfgevallen zonder onderscheid schriftelijke mededeeling te doen aan den Vredegter van ieder kanton, waarin de overledene gewoond heeft, en zulks binnen 24 uren nadat de aangifte van het sterfgeval is zijn gedaan. Op die wijze zal er ook gezorgd worden voor de belangen van afwezenden, die bij de plaats gehad hebben sterfgevallen mogten zijn geïnteresseerd, en ten behoeve van welke geene afzonderlijke kennisgeving in het burgerlijk wboek voorgeschreven wordt.

— Bij de ministeriele resolutie zijn vrij van zegel verklaard de quantien, door de gemeente-ontvangers af te geven voor de aanben uitgekeerd wordende opcenten, ten behoeve der gemeente, geind op de directe belastingen en accijnsen.

FRANKRIJK.

PARIS, *den* 23 *December*. De Koning heeft gisteren den geheele avond en een groot gedeelte van den nacht gewerkt. Dezen ontvend zijn couriers met depeches naar Londen en Brussel gezonden.

Men erhaalde heden dat de Minister van oorlog en de Graaf *Molé* overwacht bij den Koning geroepen waren, en er order gegeven was om van elk der corpsen, die in de vestingen op de nodelijke grenzen liggen, twee bataillons op voet van oorlog te brengen. Ook zou er een adjudant des Konings naar Brussel vertrokken zijn. Nog wordt gezegd dat het Fransche Kabinet een nieuw uitstel van zes maanden aan de Conferentie gevraagd heeft voor de definitieve toetreding tot het traktaat der 24 artikelen.

BELGISCHE BERIGTEN.

De studenten van Leuven, Luik en Gend worden door een comité an organisatie der Universiteit van Brussel, bestaande uit den prident Dr. *F. J. de Gronckel*, den vice-pres. *Ch. le Hardt e Beaulieu*, advocaat, en de secretarissen *A. Wurth* en *F. Genebien*, opgeroepen om zich in den wapenhandel te oefenen tenverdediging van Limburg en Luxemburg, welke men België wil afnemen. (Het geroofde grondgebied zou door kweekelingen van hetregt worden verdedigd? Welke verblindheid! en in die oproepig wordt gewezen op het voorbeeld der Hollandsche studenten en er bijgevoegd: »*die in hunne verblinde geheschtheid, ons den weg gewezen hebben.*")

Mengelingen.

EEN NACHT OP HET KERKHOF.

Zij speelden met de beenderen, met de overblijfsels der geraamten.

Terwijl ik in de medicijnen studeerde aan het hospitaal van..... stierf er een jong meisje aan eene ziekte, die al de kunst onzer bekwamste geneesheeren te leur stelde. Hare twee broeders onderrigt, dat wij ons na haren dood van het lijk meester wilden maken, haasteden zich haar te komen opeischen. Te vergeefs stelden wij ben voor, dat zij niet de minste vermoeijenis kon verdragen; te vergeefs vergrooteden wij het gevaar waaraan zij haar lootstelden; zij bleven er halstarrig op staan, om haar onder et vaderlijk dak terug te brengen, in een klein dorp op 4 of 5 rijlen afstands van Londen gelegen. Ik kraamde bij deze gelegendheid al mijne welsprekendheid uit. Uwe vrees is denkbeeldig, zeide ik tot een van de twee broeders, en, indien zij gegrond ware, oudt gij u te vergeefs tegen onze voornemens verzetten. Vat! dat zou ik wel eens willen zien? riep de oudste der twee hzen. En zijn reusachtigen arm verhief zich boven mij, met eene krachtige en dreigende beweging. Het arme meisje werd bij hem vader terug gebragt, en stierf tien minuten daarna. Een vertrouwd man, die wij omgekocht hadden, ontdekte ons de plaats waar zij begraven was, en wij besloten het lijk weg

te halen. Die was genoeg om ons een
Tip gen ...uffen, die ons een handje
Hij k ...graver, hij leende van hem de
pen ... hadden, deed dezelve in een groote
o ...mer opzoeken, terwijl de *fiaers* ons
... was 's avonds omtrent 9 ure. Wij ste
...er in het rijtuig. Het weder was zeer onbe
...ertoonde zich en verdween beurtelings; zwa
...en den hemel, de bliksem scheurde met lange
...en de wolken, en de donder deed zich hooren. O
...orm te braveren, verlangden wij dat. dikke duisternis
gaf en ons aan ieders oog onttrok. *Tip* vermaakte
onder weg door zijn gesnap; eenige glazen wijn, die
hadden laten uitdrinken, om zijnen moed op te wekke
hem in een vrolijk humeur gebragt. Maar zoodra de kk
aan ons oog vertoonde, en dat wij bij de bleeke stren
maan, een zwarten toren zich zagen verheffen, die ...er
graven scheen te waken, aan zijnen voet gedolven, hoon ...
gebabbel van *Tip* te verminderen, vervolgens zweeg hij plotse-
ling stil en beefde; en, om de waarheid te zeggen, bevo geen
van ons allen zich op zijn gemak. Wij begonnen onzeonder-
neming uit een somber gezigtspunt te beschouwen, en ver de
verschrikkelijke gevolgen na te denken, waaraan wij ...st niet
hadden gedacht. Indien de twee broeders bij voorbeel eens
hadden besloten het graf te bewaken, moesten wij van en de
minste genade niet verwachten, en bovendien waren de plaat-
selijke moeijelijkheden, vrij groot om te boven te komen. *E*....
was de eenige die ooit bij de opdelving van een lijk was gegen-
woordig geweest, en voorzeker moesten wij in eenen dergelijken
arbeid slechte werklieden zijn. Geen van ons sprak v zijne
vrees, maar de diepe stilte die in het rijtuig heerschte naar-
mate wij de plaats der uitvoering naderden, was een ve betee-
kenend bewijs. Evenwel waren wij te ver gegaan, om a terug
keeren te kunnen denken, en wij ledigden om ons moe te ge-
ven, eene flesch brandewijn, die wij de wijze voorzorg nomen
hadden, van mede te brengen. Eindelijk hield de *fiacr* stil en
de koetsier kwam ons het portier openen. Komaan, *Ti* zeide
ik, vooruit — Gij wilt mij zeggen van uittestappen nt waar
mijnheer? O! zekerlijk, ja, ja, ja.... ik zal uitstapp. En
de snaak bewoog zich niet. — Komaan, *Tip!* Hij beslo einde-
lijk uittestappen. Wij volgden hem allen. De kerkkl sloeg
middernacht. Het metaal door de diepste stille klinken, had
iets somber en plegtigs. Men zou gezegd hebben, dat het ons
waarschuwde te denken aan hetgeen wij gingen doen.

De nacht is erg donker, uwe genade, zeide *Tip* tot ..., met
eene bevende stem, en.... en.... Wat, wat zijt gij zo bang
snaak, riep *M*.... Komaan gaauw, neem de zak op uw schou-
ders en vooruit maar. — Oh, uwe genade, bij de moder die
mij gedragen heeft, het is eene verschrikkelijke zaak, en arm
schepsel aan zijnen laatsten slaap te onttrekken. Hij sprk deze
woorden op zulk eenen doordringenden toon uit, dat ...ernstig
begon te vreezen, dat hij ons in de steek zou laten; ik ong er
sterk op aan dat hij een paar glazen brandewijn uitdron, maar
zijn weerzin scheen mij toe, evenwel van oogenblik to oogen-
blik toe te nemen, zijn angst sloeg onzen eigen moed er ne-
der, en ik geloof dat het minste geluid, het vallen van en blad
ons zou hebben doen beslniten, in het rijtuig te klimmen en
terug te keeren, zonder ons voornemen te hebben tenuitvoer
gebragt. Echter was een te groot aantal onzer collega's v onzen
uitstap verwittigd, dan dat het ons mogelijk zou gewet zijn,
zonder belagchelijk te worden, terug te gaan. Als bijgemeen
overleg bleven wij plotseling te midden van het veld sa, en
E.... deed mij opmerken dat een kerkhof bij nacht de eeligste
plaats der wereld was. Ik sprak van de noodzakelijkeid om
ons naar het graf te begeven. En indien de twee broede er zich
bevinden! riep *M*..., de armen op de horst gekruist, vschrikt
uit. Het zijn een paar sterke knapen, voegde *E*... er bij.
Wij vervolgden onzen weg, toen *Tip*, die onze voorhoede uit-
maakte, plotseling bleef staan, zijn zak ter aarde wip, en
zijne armen ten hemel hief, in de houding van een wanhopige
die de hulp der Voorzienigheid inroept.

Luister! luister! riep hij, oh mijn God! wat hoor ik Wij
verbleekten en zagen elkander verslagen aan. Het was e vleer-
muis. Ha, schelm! ha, lafaard! zeide ik tot *Tip*, terwijl ik hem
een slag met mijne rotting gaf, loop, schielijk, zult gij dan
nergens toe dienen dan om ons bang te maken.

Mijne Heeren, riep ik, mij tot mijne medgezellen keerende,
het wordt laat en de zon komt om 4 ure op, gij begrijpt dat wij
geen tijd te verliezen hebben, aan het werk! aan he werk!
Wij moesten een muurtje overklimmen, om op het kerkhof te
komen. Ik zeide tot *Tip*, dat hij er over moest klimmen, en
zien of hij geen nieuw graf kon bemerken. Hij gehoorzaamde
mij met den grootsten weerzin, en op het oogenblik dat hij zijn
voet op het kerkhof zette, scheurde een bliksemstraal e wol-
ken, en de donder klaterde. *Tip* viel op zijne knieën en wij
konden ons niet onthouden te lagchen, toen wij hem met den
grootsten ijver al de gebeden hoorden opzeggen, die ij zich
kon te binnen brengen. Laat ons terug keeren uwe genad! riep
hij, de hemel wil het niet! de hemel wil het niet! *Tip* zeide
ik, hem den loop van een pistool voorhoudende, geloof gij
niet dat dit ...meer kwaad zal doen als het weerlicht? Welnu,
mordieu! ik verbrijzel u den kop, schelm daar gij ..., de
eerste keer dat gij weer stil staat. Hebt gij mij begrepe Hebt
gij mij verstaan? Genade, genade! lieve Heeren, riep e arme
duivel, ik zal moedig zijn, schiet mij niet dood, en als ik ooit
sterf, zal ik wel zorg dragen mijn ligchaam buiten het bereik
van al de doctors der wereld te plaatsen. Wij klommen adelijk
over het muurtje en bevonden ons op het kerkhof. Ik verliet
voor een oogenblik mijne medgezellen, om de plaats te erken-
nen, mijne berigten waren juist, weldra had ik het gra gevon-
den. Hier, riep ik, zij haasteden zich bij mij te komen en *Tip*
verdoofd door mijne bedreigingen, en door eenige glaze bran-
dewijn, begon met eene argelooze drift te graven. De regen
viel met groote droppels; de donder en bliksem speelde boven
onze hoofden, en de schaduw der diepste nacht omringde ons.
Reeds hadden wij drie voet diep begraven, wij dachten het einde
...oeijenissen te naderen, toen wij bespeurden, dat
de heft van het werk hadden gedaan. Bij de ziel
riep *Tip*, wij zullen voor den dag komt,
en. Wij waren allen ontmoedigd. Plotseling trof
onze ooren, de schrik greep ons aan; wij ble
...ijfd op den rand van den grafkuil staan. Wij k
...nige duimen van ons afzien, maar wij hoor
het geluid van voetstappen in het gras, en
...e zich op ons wierp, *Tip* om ver gooide, en ons
lang, *ha, ha, hi ha.* Moord, moord! rie
geheel met slijk bedekt opstaande, even
n in zijne klaauwen had. Ons luid gelach b
t bedaren, en hij zette zich weder
tonden hem ijverig bij, en weldra had
den rand van den kuil. Wij zegenvier
..., maakt de zak klaar, wij zullen er het lijk
...ken. Reeds had ik de kist verbrijzeld. Plotseling stootte
mij aan, bevende als een blad, en zeide: — God! daar
ze! daar zijn ze! Ik zag op mijne beurt en ik bemerkte de
daanto van een man, die ons langzaam naderde. Wij zijn
dekt, zeide ik, met eene zachte stem. Wij zullen allen
moord worden, mompelde *E*.... Leen mij een van uwe
len, op dat ik mijn leven verdedige, voegde *M*..., er bij.
de arme *Tip* aangaat, niettegenstaande onze schrik, zoude
ons hebben doen lagchen. Zijne tanden sloegen hevig tag
kander, hij was op zijn knieën gevallen, en in de omo
gen zijner ledematen zag men niets dan het wil zijner oogen.
maakten onze pistolen vaardig; maar de maan, die tége
scheen zamen te spannen, verborg zich achter eene zwarte
en de diepste duisternis omringden ons. Wij durfden on
bewegen, uit vrees van ons in het gevaar te storten, d
wilden vermijden. Wij hoorden eene stem: Waar zijn zij?
zijn zij? ik heb ze zeker gezien. Hier! zij zijn hier! Di
voor ons het teeken tot vlugten. Elk liep als een pijl i
verschillende rigting. Ik liep mij bijna buiten adem, w
hoorde iemand die mij van nabij volgde; ik maakte d
wendingen en verborg mij eindelijk midden tusschen de
eener oude graftombe. Daar begon ik een weinig vrijer
te halen, en ik dacht aan mijne kameraden, en aan de gev
die deze helsche zaak kon hebben, toen het geroep van
ongelukkigen, wiens geschreeuw half werd gesmoord, zie
bij mij deed hooren. Moord, moord! ik verzuip, ik ve
Ik naderde met behoedzaamheid, en een bliksemstraal li
den ongelukkigen *Tip* zien, half verdronken in eene slo
vol met water. Ik hielp hem er uit, zijne houding was zo
hartig, dat ik, niettegenstaande mijne schrik, mij ni
lagchen kon onthouden. Op hetzelfde oogenblik beme
E..., zich op een man werpende, die naar hem toekw
begon een verschrikkelijke strijd. Al mijne koelbloedi
herkregen hebbende, in staat de voorwerpen te onderscha
herkende ik weldra, in de tegenpartij van *E*... onzen
sier. Het was deze gaauwdief, die, ongeduldig van ons
zien wederkomen, ons was komen zoeken, niettegens
ons stellig verhod, en ons op de vlugt had gejaagd, vol
en ontsteltenis. De oogenblikken waren kostbaar. Wij
de kist op dezelfde plaats, wij haalden het lijk er uit, d
in zijnen zak ontving; hij laadde het op zijne schouders
trotsch en zegenvierend, luid lagchende over den *paniken*
die ons had aangegrepen, begaven wij ons naar het rijtui
nieuw oponthoud wachtte ons, de paarden aan zichzelven
gelaten, waren doorgeloopen en een van hen was in ee
gevallen. Wij hadden de grootste moeite der wereld om
dier uittetrekken, en kwamen eindelijk in de stad terug, t
reeds volle dag was. Wij legden ons met het grootste ge
te bed, beslijkt, vermoeid en afgemat, vast besloten
vervolg de dooden stil te laten slapen, en onze slaap nie
af te breken, om hunne rust te gaan storen, welk eene
ingenomenheid wij ook hadden, met de wetenschappen e
nuttige en weldadige vorderingen.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den* 28 *December.* Sedert den 26 dezer zijn alhier
gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

The Soho, T. Whitecombe, naar Londen, met passagiers en stukg
the Mary, T. Jackson, van Londen; *Anna Margaretha*, N. Arf
Hamburg, beide met stukgoederen; *Theresia*, A. S. Rinzmann, van B
met wyn; *the Vixor*, J. Black, van Grangemouth, met yzer.

Van Antwerpen is de Schelde afgekomen en van onze Reede naar Zee ge
Antwerpen, J. Britton, naar Londen, met passagiers en stukgoedere
— De Bark genaamd *de vrouw Gelie*, gevoerd door kapitein *Wyck*
onze vorige reeds gemeld, is met een gedeelte zijner lading tot
Stad gekomen, en in den avond van 27 dezer, alhier binnen de Voor
gehaald.

Advertentien.

GETROUWD:

W. SANDERS,
EN
C. F. DEN HOLLAN

VLISSINGEN, 27 December 1838.

Algemeene kennisgeving zoo binnen als buiten d

Afvaart van de de Sch

Van VLISSINGEN op BRESKENS, gedurende de maand Dec

Van Vlissingen.		ur. min.	Van Breskens.	
Zaturdag	29, 's morgens	10	rdag	29, 's morgens
Zondag	30, »	11	lag	30, 's middags
Maandag	31, 's middags	1	dag	31, »

Ter Drukkerij van ...TS DE SWART.